

[Chr. Thomsen.]
 stempel. Vi stemte for denne tillægslov, fordi vi fandt, at det i den situation, vi befandt os i, var nødvendigt at foretage sig et eller andet. Ifølge dette tillæg til loven udløb denne aftale pr. 31. marts. Vi får nu at vide i bemærkningerne til lovforslaget, at man fra 1. april lavede en ny aftale, der løber videre til 1. juni, og ved § 9 a søger man nu denne aftale godkendt. Jeg må nok sige, at det er noget sent. Vi har nu den 21. maj, og inden vi ved tredje behandling får lovforslagene vedtaget, har vi enten passeret 1. juni eller er meget tæt ved denne dato. Ærlig talt, jeg synes ikke rigtig om den facon, at man nu anden gang praktiserer en aftale, som man i og for sig ikke har fået godkendt. Vi godkendte det den første gang, men har svært ved at gøre det nu anden gang.

I øvrigt vil jeg om lovforslaget om en kornordning sige, at der er jo sket en hel principændring. Oprindeligt byggede kornlovene på basispriser og faste afgifter, og dermed indeholdt den i virkeligheden et incitament for landbruget til ikke at forcere kornavlens, for så risikerede man lavere priser. Nu går man faktisk væk fra risikoen og væk fra hele systemet, for når man tager § 9 a i det foreliggende lovforslag, går kornloven jo i virkeligheden over til at blive en bemyndigelseslov. Det bliver jo sådan nu efter den nye lov, at landbrugsministeren får bemyndigelse til at træffe aftaler mellem landbrugsministeriet og kornbranchen, og der er allerede truffet en sådan aftale. Nu vil jeg da gerne spørge, da loven jo skal løbe 2 år: er den aftale, der foreligger nu, 1-årig, eller er den 2-årig? Jeg har fornemmelsen af, at den kun er 1-årig. Jeg kunne godt tænke mig, at når man når frem til næste forår og eventuelt skal forny den, vil landbrugsministeren i virkeligheden ikke være så forfærdelig stolt af, at han til den tid har en bemyndigelse til at indgå en sådan aftale. Sådan kunne jeg godt tænke mig, at situationen ville udvikle sig.

Nu må vi se på lovforslaget i udvalget, men på forhånd tror jeg at kunne sige, at det bliver nok svært at få nogen uden for de tre regeringspartier til at stemme for en kornlov, der i virkeligheden er gået over til kun at være en bemyndigelseslov. Sandheden er jo den, at de tre regeringspartier igennem deres ministre og igennem samar-

bejdet kan have indflydelse på, hvordan en sådan aftale skal være, mens oppositionen jo ikke deltager i nogen af forhandlingerne og derfor ingen indflydelse har. Derfor bliver det nok svært at få nogen fra oppositionen til at stemme for forslaget til en kornlov, men lad os nu se i udvalget.

Dernæst vil jeg gøre nogle bemærkninger om lovforslaget om afsætning af danske landbrugsvarer. Det er jo i virkeligheden hovedloven. Hvis man ser det som en helhed, er det stort set en fortsættelse af de allerede eksisterende ordninger; hjemmemarkedsordningen fortsætter; det, som hele tiden har været sigtet, at lægge hovedvægten på den animalske produktion, fortsætter, endda med lidt øget kraft, idet man overfører gødningsstilskuddets 50 mill. kr. til dispositionsfonden. Jeg har altid talt for, at hovedvægten af den støtte, man fandt rimelig fra folketingets side, netop skulle komme den animalske produktion til gode, så det har jeg intet at indvende imod, og jeg har heller ikke noget imod, at man overfører 2 mill. kr. til rationalisering af kontrolforeningsarbejdet. At de 20 mill. kr., som lovens beløb forøges med, udbetales som kvalitetsafregning, har jeg heller intet at indvende imod, men jeg vil herom sige, at når man i mange aviser har slået det op som et stort nummer og noget nyt, man skulle ind på, kan jeg ikke rigtig følge den tankegang. Kvalitetsafregning har man jo på mange felter inden for landbruget foretaget gennem mange, mange år. Jeg har ikke noget imod, at man styrker det, jeg har ikke noget imod, at man går videre også i produktudvikling, det bliver simpelt hen nødvendigt, men jeg synes ikke, det er helt rimeligt at fortælle, at hermed går man ind på noget helt nyt. Man fortsætter jo i virkeligheden bare noget, som man har gjort i mange år, med noget øget styrke.

De 200 kr. pr. ha, som man vil yde i tilskud til hestebønner og foderarter, og hvad der nu ellers kan komme på tale, har jeg heller ikke noget at indvende imod. Jeg tror, det er rigtigt, at vi prøver at gøre et forsøg på selv at avle større mængder af proteinfoder. Jeg har personlig ikke den samme optimisme, som mange andre har, når det drejer sig om disse afgrøder, men all right, lad os gøre et forsøg.

Jeg vil om dette lovforslag sige, at det i